

לא די שהמתלוננת חוזרת בה וטוענת ששיקרה
— היא צריכה לשכנע בכך את בית-המישפט

הם ליא מאמיניים לי ששיקרהתי!

מתלוננת רב
חשבתי שאני בהריון!

עורך-דין ולהסדיר את שיחורו. מפקדה-כלא היה חביב ומבין. זה בסדר, ממילא מגיעה לך חופשה, אתה אסיר למופת. אתה יכול לצאת ל-72 שעות, ואני מקווה שמיד אחר כך תשוחרר.

שקרנית — אבל מתי?

דבר הראשון שעשה אורי כאשר הגיע לתל-אביב היה להתקשר לעורך-דין. "הנה העדות של ציונה, היא מודה שהכל עלילה, שאני לא אנסתי אותה והיא העידה עדות-שקר. מה לעשות כדי להשתחרר מבית-הסוהר?" עורך-הדין עיין ארוכות בעדותה של ציונה ואמר לאורי: "זה מיקרה נדיר שעד-מפתח במישפט חוזר בו ומודה כי שיקר בבית-המישפט. אבל לצערי, זה איננו מזכה אותך, ואולי אפילו לא יזכה אותך כלל."

אורי החוויר: "מה אתה מרבה? הרי היא מודה במו פיה שהכל היה שקר וכזב. מדוע שאמשיך לשבת בכלא, אם אפילו המתלוננת מאשרת שאני חף-מפשע?"

עורך-הדין הביט בו בתמלה ואמר: "מישפט זה לא דבר כל-כך פשוט. כל מה שבטוח כרגע הוא, שהגברת ציונה היא שקרנית. אבל מתי שיקרה ומתי אמרה אמת — קשה מאוד להוכיח. מדוע נעדיף דווקא את עדותה הנכב-חית? הרי היא התגלתה כשקרנית לאורך כל הדרך. בעדותה הראשונה במישפט סיפרה כי נחטפה, אחר כך חזרה בה והעידה כי לא נחטפה, אלא רק נאנסה. היום, אחרי שהצטרפה לאיוו כת מטורפת, היא באה ומספרת שבעצם גם לא נאנסה. אז למה אפשר להאמין?" אורי התחיל לכעוס: "מה אתה מר-בה, איזה בן-דאם יבוא למישטרה ויספור על עצמו שהוא שיקר, ויהיה מוכן להיענש על כך, אם זה לא נכון?" עורך-הדין רק חיך. "או מה עליי לעשות?" שאל אורי ביאוש. "הדרך ה-מישפטית היא ארוכה עדיין. קודם כל תאסוף הפרקליטות את כל העדויות ותחליט אם להעמיד את ציונה לדין על עדות-שקר. כאשר יסתים מישפט, ובית-מישפט מוסמך יקבע כי אכן שיקרה כאשר העידה כי אתה אנסת אותה, תוכל לפנות ולבקש מישפט-חוזר. נזכר להביא את הרשעתה של ציונה בעדות-שקר, ולטעון כי זוהי ראיה חדשה, שלא היתה לפני בית-המישפט הקודם ששפט אותך, ואשר יכולה לשנות את תוצאות הדיון לטובתך. אחרי שבקשה זו תעבור את כל (המשך בעמוד 28)

אסיר דוטסון (עם אמו)

ראיתי אותו רק באלבום-המושעים!

לבשתי מדי בית-הספר ובכיתי כל זמן העדות. כל-כך פחדתי שיתגלה כי אני משקרת. ואקבל עונש גם מאבי וגם מבית-המישפט, עד שכנראה הייתי לחזור הביתה. לפתע התנפל עליי חייל צעיר שהחזיק בידו עוזי.

תיארת את כל פירטי החייל שראיי תי בתחנה באותו לילה, ואמרתי כי הוא דחף אותי לכוך, קרע את חולצתי, ואחרי שאנס אותי הסתלק במהירות מהמקום. הסברתי כי בנוכחות הוריי לא רציתי לספר על הדיסקוטק, מכיוון שהדבר היה רק מרגיז אותם והם היו מענישים אותי על שהימרתי את פיהם ובגלל זה נאנסתי.

החוקרים קראו אותי שוב ושוב ואני עמרתי על גירסתי. הגירסה אושרה גם על-ידי חברותיי, שהיו איתי באותו ערב, והמישטרה מצאה בכך סימנים שהיינו שם. הייתי בטוחה שכזו יסתיים הכל, שהמישטרה לא תצליח לגלות שום אנס, ואני אצא בשלום מכל ה-עניין.

להפתעתי הומינו אותי אחרי כמה ימים למיסדר-יוהוי. בין האנשים ויהיתי את החייל שאותו תיארת, לא היתה לי ברירה, הצבעתי עליו, וחזרתי שוב על פירטי-לבושו ועל העוזי שנשא איתו. בלי שהרגשתי איך זה קרה, מצאתי את עצמי על דוכר-העדויות.

לספר את כל האמת. גיליתי להם כי הייתי בדיסקוטק, בניגוד לרצון הוריי. אמרתי כי יצאתי מהמועדון בשעה מאו-חרת ועמרתי בתחנת-האוטובוס, כדי לחזור הביתה. לפתע התנפל עליי חייל צעיר שהחזיק בידו עוזי.

תיארת את כל פירטי החייל שראיי תי בתחנה באותו לילה, ואמרתי כי הוא דחף אותי לכוך, קרע את חולצתי, ואחרי שאנס אותי הסתלק במהירות מהמקום. הסברתי כי בנוכחות הוריי לא רציתי לספר על הדיסקוטק, מכיוון שהדבר היה רק מרגיז אותם והם היו מענישים אותי על שהימרתי את פיהם ובגלל זה נאנסתי.

החוקרים קראו אותי שוב ושוב ואני עמרתי על גירסתי. הגירסה אושרה גם על-ידי חברותיי, שהיו איתי באותו ערב, והמישטרה מצאה בכך סימנים שהיינו שם. הייתי בטוחה שכזו יסתיים הכל, שהמישטרה לא תצליח לגלות שום אנס, ואני אצא בשלום מכל ה-עניין.

להפתעתי הומינו אותי אחרי כמה ימים למיסדר-יוהוי. בין האנשים ויהיתי את החייל שאותו תיארת, לא היתה לי ברירה, הצבעתי עליו, וחזרתי שוב על פירטי-לבושו ועל העוזי שנשא איתו. בלי שהרגשתי איך זה קרה, מצאתי את עצמי על דוכר-העדויות.

הכביש, עמד חייל צעיר והחזיק עוזי. המחשבה קפצה עליי כאילו מהשמים. זהו זה הפיתרון, חשבתי. קרעתי עוד יותר את חולצתי ושרטתי את פניו בציפורניי, חרטתי בזיכרוני את רמותו של החייל הצעיר שעמד בתחנה ורצתי הביתה.

לא הייתי צריכה להגיד להוריי אפילו מילה אחת. הם בעצמם קבעו מייד שנאנסתי ורצו איתי למישטרה. בעדותי הראשונה סיפרתי כי כאשר יצאתי מבית חברתי בחולון, עצרה לידי מכונית והנהג חטף אותי ואנס אותי. אבל ידעתי שהשקר יתגלה, מכיוון שרותי ידעה שהייתי איתה במועדון באותו ערב. לכן חזרתי למחרת בבוקר למישטרה ואמרתי להם שאני רוצה

פגשתי בחור שהקסים אותי. רקנו כל הערב. הוא השקה אותי משהו והרגשתי שאני לא מצליחה לעמוד נגדו. יצאנו החוצה, ובכוך שליך המועד-דון התמסרתי לו.

רק כשיצאתי לרחוב ראיתי כי השי-עה מאוחרת מאוד, כמעט חצות, והבנתי שהיו לי צרות כמורת מהוריי. הבחור נעלם ואני נשארת מאוכזבת וחרדה לפגישה עם הוריי.

בגדיי היו מלוכלכים מהריצפה ש-עליה שכבתי, החולצה היתה קרועה וראיתי כתמים-דם על החצאית שלי.

עמרתי רגע בחדר-המדרגות החשוך וחשבתי ידעתי כי אם אבוא כך הביתה, אבי ירצח אותי. לרחוב היה ריח מארם ורק בתחנת-האוטובוס, בצד השני של

מדור להבהרת זכויותי המישפטיות של האזרח. אין המדור מתיימר לתת יעוץ מישפטי ספציפי. ובכל מיקרה יתכן שגני בגלל הברלים בעובדות המתחכרת העניין מסוייב אהר.

חדריך

בארצות-הברית עוררה לאחרונה סערה הודאתה של צעירה כי העידה עדות-שקר והביאה למאסרו של אדם חף-מפשע באשמת אונס. קתלין וב היתה בת 16 כאשר חשבה שהיא בהריון, וטענה שגרי דוטסון אנס אותה. עדותה הרשימה את בית-המישפט. שהטיל על דוטסון מאסר של 25 עד 50 שנה. אחרי שש שנים, ואחרי שנישאה וילדה ילדים. באה קתלין וטענה שמעולם לא היה אונס, ושהיא בדתה אותו מליבה. מחשש פן נכנסה להריון מיד-ודי היא טפלה את ההאשמה על דוטסון אחרי שראתה את תמונתו באלבום-המושעים במישטרה.

למרות שהתעקשה מאוד שכל סיפור-האונס לא היה ולא נברא. קבע השופט שהוא אינו מאמין דווקא להכחשותיה של קתלין. דוטסון, שטיפח תיקוות לצאת לחופשי, איבד את האיוון הנפשי שלו בעיקבות פסק-הדין של השופט. ואושפו. בסופו של דבר, נחון על-ידי מושל המדינה, שסבר כי סבל דיו והורה לשחררו. מה היה קורה אילו היה סיפור דומה מתפתח במדינת-ישראל?

כאשר עד או מתלונן חוזר בו מעדותו בבית-המישפט. תמתח המישטרה בחקירה רגיילה. כדי לברר אם נעברה עבירה של עדות-שקר.

1. אדם שהורשע על סמך עדות כזו לא ישתחרר מבית-הסוהר באופן אוטומטי. הוא יישאר שם עד אשר בית-המישפט מוסמך יקבע כי העד אמנם שיקר במישפטו והעליל עליו.

2. גם לאחר קביעה מישפטית זו הדרך לטיהורו של האסיר עדיין ארוכה. עליו לפנות ליועץ-המישפטי כדי לבקש לפתוח בהליך של מישפט חוזר. כדי לפתוח בהליך כזה יש להוכיח כי נתגלו ראיות חדשות. שלא היו לפני בית-המישפט שדן במישפט המקורי, ואשר יכולות לשנות את הכרעת-הדין.

3. בישראל אירע מיקרה דומה כאשר עורך-הדין שאול מרקוס. שהיה קצין המישטרה שחקר את עמוס ברנס. נאשם כי היה נזכר בעת שיחזור הרצח של רחל הלר. ברנס שטען כל השנים כי הוא חף-מפשע, ציפה כי מרקוס יורשע בעדות-שקר ואז תפתח לפניו הדרך לבקש מישפט חוזר. מרקוס הכחיש בתוקף כי שיקר, וזוכה על-ידי בית-המישפט העליון. ברנס לא זכה למישפט חוזר ושוחרר בחנינה.